



REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

UZVP-ARJ.br.10/2021

Vrhovni sud Kosova, u veću sastavljenom od sudija Nebojša Boričić, kao predsednika veća, Gyltene Sylejmani i Erdogan Haxhibeqiri, kao članova veća, uz sudelovanje stručnog saradnika Bujara Balaj, kao zapisničara, u upravnom sporu tužioca I. L., protiv tuženika Nezavisnog nadzornog odbora civilne službe Kosova, radi poništenja odluke tuženika A.../2016 od 07.07.2016 godine, odlučujući o zahtevu tužioca za vanredno preispitivanje sudske odluke izjavljenom protiv presude Apelacionog suda UŽ.AA.br.80/2020 od 08.10.2020 godine, na sednici veća održanog dana 08.02.2021 godine, doneo je sledeću:

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovan zahtev tužioca I. L. za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnet protiv presude Apelacionog suda u Prištini UŽ.AA.br.80/2020 od 08.10.2020 godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenom presudom Apelacionog suda UŽ.AA.br.80/2020 od 08.10.2020 godine odbijena je kao neosnovana žalba tužioca I. L. izjavljena protiv presude upravnog odeljenja Osnovnog suda u Prištini U.A.br.2105/2018 od 26.11.2019 godine, kojom je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca za ukidanje odluke tuženika Nezavisnog nadzornog odbora civilne službe Kosova A.../2016 od 07.07.2016 godine.

Tužioc je ovom sudu podneo zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke, kojim osporava zakonitost navedene presude Apelacionog suda u Prištini. Navodi da je osporena presuda doneta usled povreda odredaba upravnog spora. Predložio je da se zahtev usvoji i da se osporena presuda Apelacionog suda u Prištini UŽ.AA.br.80/2020 od 08.10.2020 godine ukine i predmet vrati sudu na ponovno razmatranje i odlučivanje.

Vrhovni sud Kosova je shodno članu 53 Zakona o upravnim sporovima, održao sednicu, pa je nakon ocene osporenog rešenja, navoda iz zahteva tužioca

za vanredno preispitivanje sudske odluke i nakon razmatranja ostalih spisa predmeta našao:

Zahtev tužioca za vanredno preispitivanje sudske odluke je neosnovan.

Iz spisa predmeta proizilazi da je osporenom presudom Apelacionog suda UŽ.AA.br.80/2020 od 08.10.2020 godine odbijena kao neosnovana žalba tužioca I. L. izjavljena protiv presude upravnog odeljenja Osnovnog suda u Prištini U.A.br.2105/2018 od 26.11.2019 godine, kojom je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca za ukidanje odluke tuženika Nezavisnog nadzornog odbora civilne službe Kosova A.../2016 od 07.07.2016 godine.

Odlučujući po zahtevu za vanredno preispitivanje, Vrhovni sud je nakon ispitivanja osporene presude i nakon razmatranja navoda iz zahteva, našao da je drugostepeni sud pravilno postupio kada je odbio kao neosnovanu žalbu tužioca i potvrdio prvostepenu presudu. Pravni stav Apelacionog suda je u potpunosti prihvatio i ovaj Sud, sobzirom da osporena presuda nije zahvaćena povredama na koje se tužioc poziva u svom zahtevu. Po mišljenju ovog suda, nižestepeni sudovi su pravilno utvrdili da je osporena odluka tuženika pravilna i pravno osnovana, da je tuženi upravni organ pravilno primenio odredbe Zakona o Upravnom postupku, pravilno utvrdio činjenično stanje i pravilno primenio materijalno pravo kada je odbio žalbu žalioaca, ovde tužioca.

Naim, iz dokaza u spisima predmeta proizilazi da je tužioc bio u radnom odnosu u Ministarstvu zdravlja, na položaju „D... K... za U... R...” do 04.09.2015 godine, kad je napunio 65 godina i penzionisao se. Dana 08.09.2015 godine tužioc je obavešten o odluci Br. .../2015 dt. 08.09.2015 godine da mu ističe radni odnos zbog dostizanja starosne granice za penzionisanje, koju je doneo generalni Sekretar u Ministarstvu zdravlja. Nezadovoljan gore navedenom odlukom o odobravanju finansijskih sredstava za isplatu jedne mesečne plate, tužioc je uložio žalbu dana 31.03.2016 godine, drugostepenom upravnom organu-Komisiji za rešavanje sporova i žalbi u okviru Ministarstva zdravlje, navodeći da na osnovu kolektivnog ugovora Kosova, njemu moraju biti isplaćene tri mesečne zarade. Međutim, ova Komisija uprkos zakonske obaveze koja je definisana zakonskom odredbom iz člana 9 stav 7 Uredbe br. 05/2011 o Procedurama rešavanja prigovora i žalbi, nije odlučio po gore navedenoj žalbi. Tužioc je dana 10.11.2015 godine uložio žalbu Nezavisnom Nadzornom Odboru za Civilnu Službu Kosova, koji je svojom odlukom A.../2015 od 21.12.2015 godine odbacio kao nedozvoljenu navedenu žalbu tužioca. Protiv ove odluke tuženika, tužioc je po Zakonu o upravnim sporovima mogao pokrenuti tužbom upravni spor u roku od trideset (30) dana, shodno članovima 26 i 27 navedenog Zakona, što isti nije učinio. Nasuprot tome, tužioc je ponovo podneo žalbu Nezavisnom Nadzornom Odboru za Civilnu Službu Kosova dana 27.05.2016 godine, koji je svojom

odlukom A .../2016 od 07.07.2016 godine okončao upravni postupak po žalbi tužioca. U obrazloženju svoje odluke, tuženik se pozvao na član 79 stav 79.1 Zakona o upravnom postupku kojim je propisano da se upravni postupak završava kada upravni organ koji je nadležan za donošenje konačne odluke zaključi da je predmet zbog kojeg je pokrenut upravni postupak ili svrha odluke popstala nemoguća. Sa navedenog a po mišljenju ovog suda, nižestepeni sudovi su pravilno postupili kada su odbili tužbeni zahtev tužioca, obzirom da je osporena odluka tuženika pravilna i na zakonu osnovana. Naime, imajući u vidu da je tuženik svojom odlukom A.../2015 od 21.12.2015 godine odbacio kao nedozvoljenu žalbu tužioca, koji je imao zakonsko pravo da protiv iste pokrene upravni spor pred nadležnim sudom, ali isti to svoje pravo nije iskoristio. Ovde trba napomenuti da je reč o procesnoj odluci koju je doneo tuženik ali koja proizvodi pravno dejstvo kao i svaka druga odluka, iako se ne radi o jednoj meritornoj odluci. Po mišljenju ovog suda, tuženik je pravilno postupio kada je doneo osporenu odluku A .../2016 od 07.07.2016 godine kojom je okončao upravni postupak po žalbi tužioca, sobzirom da je u ovoj upravnoj stvari već doneo odluku A.../2015 od 21.12.2015 godine kojom je odbacio kao nedozvoljenu žalbu tužioca. Kako se u konkretnom slučaju radi o jednom već odlučenoj pravnoj stvari, te kako se o odlučenoj pravnoj stvari ne može ponovno raspravljati, ovaj sud smatra da su presude nižestepenih sudova i tuženika u potpunosti u saglasanosti sa važećim zakonima o Upravnom postupku i Upravnom sporu.

Sa svega napred navedenog, Vrhovni sud je našao da su navodi u zahtevu tužioca za vanredno preispitivanje sudske odluke neosnovani, jer nisu od uticaja na drugačije utvrđivanje činjeničnog stanja od onog koje je utvrdio drugostepeni sud. Po oceni ovog suda, osporena presuda drugostepenog suda je jasna i razumljiva. U obrazloženju osporene presude je dato dovoljno razloga o odlučnim činjenicama koje prihvata i ovaj sud. Sud ocenjuje da je materijalno pravo pravilno primenjeno i da nije povređen zakon na štetu tužioca.

Sa iznetog, a na osnovu članu 54 stav 1 Zakona o upravnim sporovima, odlučeno kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
Dana 08.02.2021, UZVP.ARJ.br.10/2021

Zapisničar,
Bujar Balaj

Predsednik veća,
Nebojša Boričić